

Trojmedzie

27. január 2018

Prvá tohtoročná túra nás zaviedla do Javorníkov a Západných Beskýd, kde sa nachádza turisticky zaujímavá lokalita, ktorá spája nielen hranice troch štátov, ale aj troch obcí. Je to Trojmedzie - česká Hřčava, slovenské Čierne a poľská Jaworzynka. Z Oslían odchádza 32 turistov o 6.hodine. Od skorého rána bolo príjemne, síce po rozvidnení bola obloha zamračená, ale bez zrážok. Okolitá krajina bola miestami pokrytá snehom. Oblasť horných Kysúc s hrebeňom Javorníkov bola pomerne dobre viditeľná. Cesta trvala dve a pol hodiny. Pred pol deviatou prichádzame do Čierneho pri Čadci a pri zastávke železničnej stanice vystupujeme z autobusu. Vydávame sa zelenou značkou po ceste, ktorá nás dovedie pod obrovský most Valy. Tento most je najvyšší nielen na Slovensku, ale aj v strednej Európe a je súčasťou 12 km úseku diaľnice D3 na Kysuciach. Výška dosahuje unikátnych 84 m. Po malej zastávke a obhliadke stavby pokračujeme ďalej a po necelej polhodinke prichádzame k Trojmedziu. Areál sa nachádza na východnom okraji Jablunkovského medzihoria v doline Valovho potoka a pravostranného prítoku Čierňanky. My sme sa nachádzali na spoločnej česko - poľskej strane, nakoľko úsek zo slovenskej strany nebol prístupný - drevený most, ktorý ho voľakedy spájal, tam už nebol. Dalo sa to obísť trochu náročným terénom. Cez dolinku boli vybudované schodíky so zábradlím, ktoré nás priviedli k stretu troch štátov. V okolí trojmedzia sú vybudované altánky s posedením. Z dreveného mostíka sa dalo pozrieť na samotný stret hraníc označený trojbokým kameňom v koryte rieky. Každú stranu štátov trojmedzia tvoria vysoké žulové monolity. Pri ich stavbe boli do podstavcov v r. 1995 v kovových obaloch vložené pamätne dokumenty. Tu si robíme dlhšiu prestávku nielen na občerstvenie, ale aj na prehliadku okolia. Po spoločnej fotke s klubovou vlajkou odchádzame pohodovou cestou do osady Hřčava, ktorá v minulosti bola súčasťou neďalekej poľskej obce Jaworzynky. Tu sa nachádza drevený kostolík Cyrila a Metoda. Okolité grúne boli pokryté snehom a trochu sa šmykalo. Výhľady boli celkom pekné, v diaľke sme spoznali najvyšší most, pod ktorým sme pred nedávnom stáli. Trochu sme zašli ďalej a odbočili od značky. Nevraciam sa nazad, ale púšťame krížom dolu zasneženým terénom. Trochu sa motáme horou, brodíme snehom, preskakujeme mokrý, blatistý terén, ale zvládli sme to všetci, ktorým vôbec nevadila táto veselá odbočka. Napájame sa lúkou na cestu, ktorá nás nasmeruje na trasu, ktorou sme sem prišli. Máme za sebou niekoľko kilometrový zimný okruh prírodou. Vidíme opäť pred sebou most Valy a je nám jasné, že do dedinky Čierne to už nebude ďaleko. Pred pol druhou sme pri železničnej stanici, máme ešte čas, a tak si urobíme prestávku na občerstvenie v miestnom pohostinstve U Flora. O 14.hodine nastupujeme všetci do autobusu a vydávame sa na cestu domov. Pred Čadcou máme menšie zdržanie, nakoľko autobus pri odbočovaní smerom dolu sa zachytil podvozkom o vozovku a nebolo možné vycúvať. Na 20 minút sme zablokovali vedľajšie príjazdové cesty hlavného ťahu, autá a kamióny ostali stáť. Za pomoci našich turistov a dvoch miestnych dobrovoľníkov sa nám nakoniec podarilo vycúvať hore na cestu a pokračovať ďalej. Cesta domov ubehla rýchlo, bolo o čom debatovať a spomínať ako sme to všetko zvládli a nikomu sa nič nestalo. Nebola to namáhavá túra, zato zaujímavá. Prešli sme rôzne miesta za hranicami našich susedov, kam sa oplatí v každom ročnom období hocikedy vybehnúť. Dobrá nálada, vydarené počasie, rôznorodosť terénu mali podiel na tom, že sa túra vydarila.

Ľudmila Foltánová